

ACUL DE GRAVURĂ al lui LUCA

2022

**Un ghid de ucenicizare practică
pentru ucenicii lui Hristos
din Biserica Harul Titan**

Evangelhia după Luca

IMAGINEA DE ANSAMBLU

Înainte de a începe să citești versetele care formează textul biblic din Luca 13, familiarizează-te cu imaginea de ansamblu a Evangheliei după Luca .

- Prefața 1:1-4
- Nașterea și copilăria 1:5-2:52
- Lucrarea lui Ioan Botezătorul 3:1-20
- Începutul lucrării lui Isus 3:21-4:13
- Lucrarea lui Isus în Galileea 4:14-9:50
- **Drumul din Galileea spre Ierusalim 9:51-19:44**
- Lucrarea lui Isus în Ierusalim 19:45-21:38
- Crucificarea și învierea 22:1-24:49
- Epilogul 24:50-53

Este important să observăm că cea mai consistentă parte a *Evangeliei după Luca*, din punct de vedere cantitativ, este secțiunea care prezintă drumul spre Ierusalim. Metafora drumului, a căii este importantă pentru Luca, el numind întreaga credință creștină „Calea” (vezi Fapte 9:2; 22:4; 24:22; compară și cu Ioan 14:6). Calea credinței este calea uceniciei, calea crucii...

SĂ NE REAMINTIM! Ce înseamnă... Acul de gravură

Ascultă cuvintele lui Hristos

(prin citire, studiu, predici, singur și în adunare)

Corectează ce nu se potrivește cu caracterul lui Hristos

(prin sfat, muștrare, ucenic 1:1)

Urmărește să aplici zilnic învățătura lui Hristos

(prin discipline spirituale, fapte, slujire)

Luptă pentru transformarea altora după chipul lui Hristos

(prin evanghelizare, ucenicizare)

„Copilașii mei, pentru care iarăși simt durerile nașterii,
până va lua Hristos chip în voi!” (Galateni 4:19).

Luca 12:49-59 - O privire de ansamblu

Citește Luca 12:49-59. Discursul lui Isus despre fățarnicie și îngrijorare se încheie incendiar: cu foc și temniță. Isus anunță că „de acum înainte” urmează o perioadă de dezbinare, pe baza discernământului sau a lipsei lui, în ce privește persoana și lucrarea Sa. Lipsa discernământului spiritual și dezbinarea pe care o produce va fi plătită în final cu un preț teribil de mare.

Luca 12:49-53 Eu am venit să arunc un foc pe pământ. Și ce vreau decât să fie aprins chiar acum! Am un botez cu care trebuie să fiu botezat, și cât de mult doresc să se îndeplinească! Credeți că am venit să aduc **pace** pe pământ? Eu vă spun: nu; ci mai degrabă **dezbinare**. Căci, de acum înainte, din cinci, care vor fi într-o casă, trei vor fi dezbinați împotriva a doi, și doi împotriva a trei. Tatăl va fi dezbinat împotriva fiului, și fiul împotriva tatălui; mama împotriva fiicei, și fiica împotriva mamei; soacra împotriva nurorii, și nora împotriva soacrei.”

Luca 12:54-59 El a mai zis noroadelor: „Când vedeți un **nor** ridicându-se la apus, îndată ziceți: „Vine **ploaia**.” Și așa se întâmplă. Și când vedeți suflând **vântul** de la miazăzi, ziceți: „Are să fie **zăduf**.” Și așa se întâmplă. **Fățarnicilor**, fața pământului și a cerului **știți s-o deosebiți: vremea aceasta cum de n-o deosebiți?** Și pentru ce nu judecați și voi singuri ce este drept? Când te duci cu pârâșul tău înaintea judecătorului, pe drum caută să scapi de el; ca nu cumva să te târască înaintea judecătorului, judecătorul să te dea pe mâna temnicerului, și temnicerul să te arunce în temniță. Îți spun că nu vei ieși de acolo, până nu vei plăti și cel mai de pe urmă bănuț.”

Luca 12:49-59 - Cutia biblică de rezonanță

Isus își încurajează ucenicii la o viață detașată de grijile pământești, dedicată cu prioritate Împărăției, veghind și slujind în așteptarea Stăpânului, plătind prețul uceniciei. Doar așa dovedesc că discern vremurile! Deși Isus a venit să îi împace pe oameni cu Dumnezeu, misiunea Lui mesianică avea să producă și dezbinare, pentru că nu toți vor avea discernământul spiritual necesar pentru a deosebi vremurile mesianice. Unirea cu Hristos va produce dezbinare între oameni; acceptarea Lui ca singura Cale spre Dumnezeu va conduce la neacceptare din partea altora. Simeon a spus-o: „Copilul acesta este rânduit... să fie un semn, care va stârni împotrivire.” (Luca 2:34) Și așa a fost... și încă este!

La ce „foc” și la ce „botez” crezi că se referă Isus în 12:49-50? Argumentează cu alte pasaje biblice.

Cum se explică faptul că prezența lui Isus produce dezbinare în relații și familie?

Povestește cum ai experimentat această dezbinare atunci când ai ales să-L urmezi pe Isus.

Ce poți face dacă unirea ta cu Hristos în credință produce, ca efect secundar, dezbinare în familie?

În ce consta ipocrizia de care Isus îi acuză pe ascultătorii Săi? (12:54-56)

Pe ce bază făceau corelații între ce vedeau în văzduh și starea vremii care urma?

Pe ce bază ar fi trebuit să coreleze evenimentele și să anticipeze vremurile?

În ce crezi că consta eroarea de judecată pe care Mântuitorul o reproșează audienței Sale? (12:57-59)

Ce crezi că înseamnă „pe drum” în Luca 12:58? Corelează cu metafora „drumului” din Evanghelia după Luca (pag. 3).

De ce crezi că este mai înțelept să te împaci „pe cale amiabilă”, decât să ajungi în fața judecătorului?

Cum pot oamenii să se împace cu Dumnezeu „pe drum”, până nu ajung la judecata de apoi a Dreptului Judecător?

RUGĂCIUNE

Să ne rugăm pentru rude și prieteni care nu Îl urmează pe Isus ca ucenici și se împotrivesc acelor care Îl urmează.

Să ne rugăm pentru răbdare în suferință.

Să ne rugăm pentru discernământ spiritual.

Să ne rugăm pentru împăcarea cu Dumnezeu a rudelor noastre.

Luca 13:1-35 - O privire de ansamblu

Citește Luca 13:1-35, pentru a-ți forma o imagine de ansamblu asupra acestui capitol, înainte de a-l studia paragraf cu paragraf.

Luca 13:1-9 În vremea aceea au venit unii, și au istorisit lui Isus ce se întâmplase unor Galileeni, al căror sânge îl amestecase Pilat cu jertfele lor. „Credeti voi”, le-a răspuns Isus, „că acești Galileeni au fost mai păcătoși decât toți ceilalți Galileeni, pentru că au pățit astfel? Eu vă spun: nu; ci, **dacă nu vă pocăiți, toți veți pieri la fel.** Sau acei optsprezece inși, peste care a căzut turnul din Siloam, și i-a omorât, credeți că au fost mai păcătoși decât toți ceilalți oameni, care locuiau în Ierusalim? Eu vă spun: nu; ci, **dacă nu vă pocăiți, toți veți pieri la fel.**” El a spus și **pilda** aceasta: „Un om avea un smochin sădit în via sa. A venit să caute rod în el, și n-a găsit. Atunci a zis vierului: „Iată că **sunt trei ani, de când vin și caut rod** în smochinul acesta, și nu găsesc. Taie-l. La ce să mai cuprindă și pământul degeaba?” „Doamne”, i-a răspuns vierul, „mai lasă-l și anul acesta; am să-l sap de jur împrejur, și am să-i pun gunoi la rădăcină. Poate că de acum înainte va face rod; **dacă nu, îl vei tăia.**”

Luca 13:10-17 Isus învăța pe norod într-o sinagogă în ziua Sabatului. Și acolo era o femeie stăpânită de optsprezece ani de un duh de neputință; era gârbovă, și nu putea nicidecum să-și îndrepte spatele. Când a văzut-o Isus, a chemat-o, și i-a zis: „Femeie, ești dezlegată de neputința ta.” Și-a întins mâinile peste ea: îndată s-a îndreptat, și slăvea pe Dumnezeu. Dar fruntașul sinagogii, mâniat că Isus săvârșise vindecarea aceasta în ziua Sabatului, a luat cuvântul, și a zis norodului: „Sunt șase zile în care trebuie să lucreze omul; veniți dar în aceste zile să vă vindecați, și nu în ziua Sabatului!” „Fățarnicilor”, i-a răspuns Domnul; „oare în ziua Sabatului nu-și dezleagă fiecare din voi boul sau măgarul de la iesle, și-l duce de-l adapă? Dar femeia aceasta, care este o fiică a lui Avraam, și pe care Satana o ținea legată de optsprezece ani, nu trebuia oare să fie dezlegată de legătura aceasta în ziua Sabatului?” Pe când vorbea El astfel, toți potrivnicii Lui au rămas rușinați; și norodul se bucura de toate lucrurile minunate, pe care le făcea El.

Luca 13:18-21 El a mai zis: „Cu ce se aseamăna Împărăția lui Dumnezeu, și cu ce o voi asemăna? Se aseamăna cu un grăunte de muștar, pe care l-a luat un om, și l-a aruncat în grădina sa; el a crescut, s-a făcut copac mare, și păsările cerului și-au făcut cuiburi în ramurile lui.” El a zis iarăși: „Cu ce voi asemăna Împărăția lui Dumnezeu? Se aseamăna cu aluatul, pe care l-a luat o femeie și l-a pus în trei măsuri de făină, până s-a dospit toată.”

Luca 13:22-30 Isus umbla prin cetăți și prin sate, învățând pe norod, și călătorind spre Ierusalim. Cineva l-a zis: „Doamne, oare puțini sunt cei ce sunt **pe calea mântuirii**?” El le-a răspuns: „**Nevoiți-vă să intrați** pe ușa cea strâmtă. Căci vă spun, că mulți vor căuta să intre, și nu vor putea. O dată ce Stăpânul casei Se va scula și va încuia ușa, și voi veți fi afară, și veți începe să bateți la ușă, și să ziceți: „Doamne, Doamne, deschide-ne!” drept răspuns, El vă va zice: „Nu știu de unde sunteți.” Atunci veți începe să ziceți: „Noi am mâncat și am băut în fața Ta, și în ulițele noastre ai învățat pe norod.” Și El va răspunde: „Vă spun că nu știu de unde sunteți; depărtați-vă de la Mine, voi toți lucrătorii fărădelegii.” **Va fi plânsul și scrâșnirea dinților**, când veți vedea pe Avraam, pe Isaac și pe Iacov, și pe toți prorocii în Împărăția lui Dumnezeu, iar pe voi scoși afară. Vor veni de la răsărit și de la apus, de la miazănoapte și de la miază-zi, și vor ședea la masă în Împărăția lui Dumnezeu. Și iată că sunt unii din cei de pe urmă, care vor fi cei dintâi, și sunt unii din cei dintâi, care vor fi cei de pe urmă.”

Luca 13:31-35 În aceeași zi, au venit câțiva Farisei, și l-au zis: „Pleacă, și du-Te de aici, căci Irod vrea să Te omoare.” „Duceți-vă”, le-a răspuns El, „și spuneți vulpii aceleia: „Iată că scot dracii, și săvârșesc vindecări astăzi și mâine, iar a treia zi voi isprăvi. Dar trebuie să umblu astăzi, mâine și poimâine, fiindcă nu se poate ca un proroc să piară afară din Ierusalim. **Ierusalime, Ierusalime**, care omori pe proroci și ucizi cu pietre pe cei trimiși la tine; **de câte ori am vrut** să strâng pe fiii tăi, cum își strânge găina puii sub aripi, și **n-ați vrut!** Iată că vi se va lăsa casa pustie; dar vă spun că nu Mă veți mai vedea, până veți zice: „Binecuvântat este Cel ce vine în Numele Domnului!”

Luca 13 începe și se încheie cu două exemple de judecată, care fusese anticipată la finalul capitoului 12. În ciuda necredinței unora, Împărăția, care acum pare cât un bob de muștar, crește și se dezvoltă. Calea mântuirii este disponibilă tuturor, dar puțini sunt cei dispuși să o urmeze.

Textul biblic - Luca 13:1-9

Luca 13:1-9 În vremea aceea au venit unii, și au istorisit lui Isus ce se întâmplase unor Galileeni, al căror sânge îl amestecase **Pilat** cu jertfele lor. „Credeti voi”, le-a răspuns Isus, „că acești Galileeni au fost mai păcătoși decât toți ceilalți Galileeni, pentru că au pățit astfel? Eu vă spun: nu; ci, **dacă nu vă pocăiți, toți veți pieri la fel.** Sau acei optsprezece inși, peste care a căzut turnul din Siloam, și i-a omorât, credeți că au fost mai păcătoși decât toți ceilalți oameni, care locuiau în Ierusalim? Eu vă spun: nu; ci, **dacă nu vă pocăiți, toți veți pieri la fel.**” El a spus și **pilda** aceasta: „Un om avea un smochin sădit în via sa. A venit să caute rod în el, și n-a găsit. Atunci a zis vierului: „Iată că **sunt trei ani, de când vin și caut rod** în smochinul acesta, și nu găsesc. Taie-l. La ce să mai cuprindă și pământul degeaba?” „Doamne”, i-a răspuns vierul, „mai lasă-l și anul acesta; am să-l sap de jur împrejur, și am să-i pun gunoi la rădăcină. Poate că de acum înainte va face rod; **dacă nu, îl vei tăia.**”

Citește cu atenție Luca 13:1-9. Atât întâmplarea cu galileenii măcelăriți de Pilat, cât și pilda smochinului neroditor sunt specifice doar lui Luca. Observă caracterul anticipativ al acestora. Doar Luca îl introduce pe Pilat în scenă înainte de relatarea evenimentelor din Săptămâna Mare (3:1; 13:1).

Ce învățăm despre (pre)judecăți, păcat, pedeapsă, pocăință din cele două istorii tragice relatate în Luca 13:1-5?

De ce crezi că Isus le „deturneză” atenția de la tragedia altora la nevoia lor de pocăință?

Cum putem aplica această învățătură în contextul tragediilor din Ucraina?

Ce înseamnă pocăința despre care vorbește Isus în acest pasaj?

***Oprește-te și pocăiește-te chiar acum înaintea lui Dumnezeu.
Mărturisește-ți păcatele, cere iertare, renunță la ele
și bucură-te de iertarea lui Dumnezeu!***

Ce legătură crezi că este între „Pilda smochinului neroditor” (13:6-9) și pasajul anterior (13:1-5)?

În ce se traduce „nepocăința” smochinului din parabolă?

Corelează cu alte pasaje care vorbesc despre „rodire”. De ce nerodirea este păcat și trebuie să ne pocăim?

Cum îți poți evalua rodirea spirituală? (Galateni 5:22-23; 2 Petru 1:5-8 etc.)

Ce ar trebui să faci dacă te afli în anul de grație („mai lasă-l și anul acesta”)?

Ce se întâmplă cu un om necredincios dacă nu se pocăiește? (Luca 13:5)

Ce se întâmplă cu un om credincios dacă nu se pocăiește? (1 Corint. 11:28-32; Evrei 12:4-11)

RUGĂCIUNE

Roagă-te și fă o listă cu păcatele de care trebuie să te pocăiești:

Care sunt domeniile în care Dumnezeu a investit în viața ta și așteaptă să rodești?

Care sunt sursele din care trebuie să te hrănești ca să crești spiritual, să te maturizezi și să rodești?

Luca 13:10-17 - O privire de ansamblu

Cu cât se apropie de Ierusalim mai mult, cu atât cuvintele de judecată ale lui Isus sunt mai des întâlnite. Confruntarea dintre religia formală de la sinagogă și nevoile reale ale oamenilor dă naștere disputei dintre Isus și fruntașul sinagogii. Isus nu se mulțumește doar să dea învățătură în sinagogă, ci se ocupă și de nevoile celor sărmani. Toată întâmplarea are loc în ziua de Sabat, ceea ce declanșează conflictul.

Luca 13:10-17 - Cutia biblică de rezonanță

Sabatul era păzit cu strictețe maximă de către evreii credincioși, fiind a patra poruncă din Decalog (vezi Exod 20:8-11). Doar că în loc să păzească Sabatul în spiritul Legii, fariseii au reușit să facă din ziua de odihnă o povară pentru oameni (vezi Marcu 2:23-28; Luca 6:1-5 etc.). Această dispută a continuat și între creștinii din biserica primară și evrei (vezi Romani 14:4-10). Creștinii s-au adunat la închinare în ziua în care a înviat Mântuitorul, adică ziua întâi a săptămânii, duminica.

Textul biblic - Luca 13:10-17

Luca 13:10-17 Isus învăța pe norod într-o sinagogă în ziua Sabatului. Și acolo era o femeie stăpânită de optsprezece ani de un duh de neputință; era gârbovă, și nu putea nicidecum să-și îndrepte spatele. Când a văzut-o Isus, a chemat-o, și i-a zis: „Femeie, ești dezlegată de neputința ta.” Și-a întins mâinile peste ea: îndată s-a îndreptat, și slăvea pe Dumnezeu. Dar fruntașul sinagogii, mâniat că Isus săvârșise vindecarea aceasta în ziua Sabatului, a luat cuvântul, și a zis norodului: „Sunt șase zile în care trebuie să lucreze omul; veniți dar în aceste zile să vă vindecați, și nu în ziua Sabatului!” „Fățarnicilor”, i-a răspuns Domnul; „oare în ziua Sabatului nu-și dezleagă fiecare din voi boul sau măgarul de la iesle, și-l duce de-l adapă? Dar femeia aceasta, care este o fiică a lui Avraam, și pe care Satana o ținea legată de optsprezece ani, nu trebuia oare să fie dezlegată de legătura aceasta în ziua Sabatului?” Pe când vorbea El astfel, toți potrivnicii Lui au rămas rușinați; și norodul se bucura de toate lucrurile minunate, pe care le făcea El.

Ce face Isus când merge în sinagogă?

De ce crezi că Luca nu relatează predica lui Isus, ci doar vindecarea femeii?

Ce învățăm de la Isus despre predicare și vindecare în adunare?

Ce demonstrează Isus prin cuvintele: „Femeie, ești dezlegată de neputința ta.”?

Ce altă reacție mai duhovnicească ar fi putut avea fruntașul sinagogii, în loc să se mânie când o oiță din turma lui a fost vindecată?

Ce legătură era între dezlegarea femeii legate de Satana și dezlegarea măgarului în ziua Sabatului?

Care era eroarea gravă a liderului spiritual?

Ce aplicații putem face pentru adunările noastre?

Luca 13:18-21 - O privire de ansamblu

Luca inserează cele două pilde ale Împărăției înainte de a reaminti că „Isus umbla prin cetăți și prin sate, învățând pe norod și călătorind spre Ierusalim” (13:22). Cu cât se apropie de Ierusalim tensiunea crește, dar și Împărăția crește, chiar dacă nu în așa fel încât să izbească privirile. Nimic nu va opri extinderea Împărăției, ci aceasta va umple tot pământul (vezi Daniel 2:44). Cartea Faptele apostolilor, scrisă tot de Luca, urmărește să prezinte această extindere a Împărăției lui Dumnezeu până la capătul lumii depășind orice piedică, internă sau externă Bisericii. Biserica nu se confundă cu Împărăția, deși este parte a Împărăției și agentul Împărăției în era harului.

Luca 13:18-21 - Cutia biblică de rezonanță

Împărăția lui Dumnezeu a fost tema predicării Mântuitorului de la începutul lucrării Lui: „Împărăția lui Dumnezeu este aproape... pocățiți-vă și credeți în Evanghelie...”; „Împărăția lui Dumnezeu s-a apropiat de voi...”. Împărăția lui Dumnezeu a fost deja instaurată prin venirea lui Mesia, dar nu a fost încă consumată deplin. Ambele pilde folosesc elemente cunoscute și înțelese de audiența lui Isus. Ambele pilde subliniază creșterea: de la sămânța mică (*sinapis nigra*) la un arbust sau de la trei măsurile de făină la o cantitate mare de cocă. Copacul în care ajung să își facă cuib păsările cerului ilustrează creșterea, dar și universalitatea Împărăției, conform promisiunii făcute lui Avraam. Pilda cu drojdia care dospește toată coca ilustrează același adevăr: o cantitate mică de drojdie are influență asupra unei cantități mari de făină. Trei măsurile de făină (vezi și Gen. 18:6) era o cantitate considerabilă.

Textul biblic - Luca 13:18-21

Luca 13:18-21 El a mai zis: „Cu ce se aseamănă Împărăția lui Dumnezeu, și cu ce o voi asemăna? Se aseamănă cu un grăunte de muștar, pe care l-a luat un om, și l-a aruncat în grădina sa; el a crescut, s-a făcut copac mare, și păsările cerului și-au făcut cuiburi în ramurile lui.” El a zis iarăși: „Cu ce o voi asemăna Împărăția lui Dumnezeu? Se aseamănă cu aluatul, pe care l-a luat o femeie și l-a pus în trei măsurile de făină, până s-a dospit toată.”

Care este adevărul despre Împărăție ilustrat de Isus prin Pilda grăuntelui de muștar? Dar în Pilda aluatului?

Cum crește Împărăția lui Dumnezeu?

Ce trebuie să facă Biserica pentru extinderea Împărăției în lume astăzi?

Ce trebuie să faci tu pentru creșterea Împărăției în viața ta, în București...?

Cele sunt piedicile în calea extinderii Împărăției lui Dumnezeu?

De ce nimeni și nimic nu va putea opri extinderea Împărăției?

În ce mod Duhul Sfânt influențează creșterea Împărăției în lăuntrul nostru?

În ce mod prezența Bisericii în lume ar trebui să influențeze creșterea Împărăției lui Dumnezeu în fiecare generație?

Roagă-te:

Vie Împărăția Ta, făcă-se voia Ta... Și fii agentul extinderii Împărăției!

Luca 13:22-30 - O privire de ansamblu

Paragraful acesta continuă tema Împărăției ilustrată prin cele două pilde în paragraful anterior. Luca subliniază că vor fi unii unii surprinși să se trezească în afara Împărăției, deși se credeau în interiorul ei. De asemenea, vor fi alții la care nu s-ar fi așteptat audiența lui Isus să îi vadă în Împărăția lui Dumnezeu, de la apus și de la răsărit, și totuși aceștia vor sta la masă cu Avraam, Isaac și Iacov.

Luca 13:22-30 - Cutia biblică de rezonanță

Împărăția lui Dumnezeu în concepția iudaică avea o conotație eschatologică, adică atunci când se va instaura Împărăția aceasta toate neamurile vor fi învinse, Israel va avea rolul conducător într-o eră mesianică de bunăstare și pace. Pe de altă parte, Mântuitorul ne spune că Împărăția lui Dumnezeu nu vine în așa fel încât să izbească privirile, ci este înlăuntrul nostru. Cea mai simplă definiție a Împărăției lui Dumnezeu este „sfera în care domnește de drept și de fapt Dumnezeu”.

Textul biblic - Luca 13:22-30

Luca 13:22-30 Isus umbla prin cetăți și prin sate, învățând pe norod, și călătorind spre Ierusalim. Cineva l-a zis: „Doamne, oare puțini sunt cei ce sunt **pe calea mântuirii?**” El le-a răspuns: „**Nevoiți-vă să intrați** pe ușa cea strâmtă. Căci vă spun, că mulți vor căuta să intre, și nu vor putea. O dată ce Stăpânul casei Se va scula și va încuia ușa, și voi veți fi afară, și veți începe să bateți la ușă, și să ziceți: „Doamne, Doamne, deschide-ne!” drept răspuns, El vă va zice: „Nu știu de unde sunteți.” Atunci veți începe să ziceți: „Noi am mâncat și am băut în fața Ta, și în ulițele noastre ai învățat pe norod.” Și El va răspunde: „Vă spun că nu știu de unde sunteți; depărtați-vă de la Mine, voi toți lucrătorii fărădelegii.” **Va fi plânsul și scrâșnirea dinților**, când veți vedea pe Avraam, pe Isaac și pe Iacov, și pe toți prorocii în Împărăția lui Dumnezeu, iar pe voi scoși afară. Vor veni de la răsărit și de la apus, de la miazănoapte și de la miază-zi, și vor ședea la masă în Împărăția lui Dumnezeu. Și iată că sunt unii din cei de pe urmă, care vor fi cei dintâi, și sunt unii din cei dintâi, care vor fi cei de pe urmă.”

OBSERVĂ ————— **INTERPRETEAZĂ** ————— **CORELEAZĂ** ————— **APLICĂ**

De ce crezi că Luca reamintește în 13:22, că Isus „umbla prin cetăți și sate, învățând pe norod și **călătorind spre Ierusalim.**”

Ce interesează persoana care-L întreabă pe Isus despre „calea mântuirii”?

Îi răspunde Isus la întrebarea și interesul respectiv? De ce?

Ce învățăm din răspunsul Mântuitorului despre „calea mântuirii” 13:24-30?

Care este singura „cale a mântuirii”? Corelează cu Matei 7:13-14 ș.a.

Care este relația dintre „calea mântuirii” și „ușa cea strâmtă”?

De ce se vor trezi unii care credeau că sunt pe cale în afara Împărăției?

De ce resping oamenii ușa cea strâmtă, care este Isus?

Ce se va întâmpla cu cei care au propria lor „ușă” și „cale de mântuire”?

De ce acum cât încă se mai poate intra pe ușa cea strâmtă și pe calea mântuirii oamenii refuză, iar după ce se va încuia ușa vor vrea mulți să intre, dar nu vor mai putea?

Cea mai bună modalitate de a ști că ești pe calea mântuirii este să verifici ușa pe care ai intrat! Este o singură cale a mântuirii și o singură ușă de a intra: Isus.

Oprește-te și verifică ușa, dacă crezi că ești deja pe calea mântuirii!

Oprește-te și caută ușa, dacă nu ești sigur(ă) că ești pe această unică cale de salvare! (Ioan 10:7-9; 14:6)

Mântuirea este o cale, o călătorie, care începe cu intrarea pe „ușa cea strâmtă” (credința în Isus ca Mântuitor și Domn), dar continuă cu ucenicia toată viața (urmarea lui Isus în ascultare zi de zi).

Luca 13:31-35 - O privire de ansamblu

Capitolul 13 a început cu Pilat și judecata lui oarbă asupra acelor galileeni și se încheie cu Ierusalimul unde Pilat avea să-L condamne pe Mântuitorul, dar și cu judecata lui Isus rostită asupra Ierusalimului. Dacă în debutul capitolului apare Pilat, în finalul acestui capitol este menționat Irod. Cei doi lideri politici, roman și idumean, s-au împrietenit cu ocazia judecării lui Isus (Luca 23:6-12). Însă condamnarea este rostită asupra Ierusalimului ca centru spiritual: preoții l-au dat pe Isus în mâinile lui Pilat, Pilat l-a trimis la Irod, care l-a înapoiat fără nicio concluzie. Luca anticipează și prin inserarea acestui paragraf ceea ce avea să se întâmple la Ierusalim, dar și ce avea să se întâmple cu Ierusalimul pentru că L-a respins pe Mesia.

Luca 13:31-35 - Cutia biblică de rezonanță

La evrei, ca și la noi astăzi, vulpea era un simbol al vicleniei, dar și al micimii, al insignifianței, al lipsei de demnitate și onoare. Isus îl numește astfel pe Irod. Acest fapt arată că nu îi este teamă de el, ci mai degrabă îl compătimentește, pentru că este un om al puterii fără putere, slab, lipsit de maiestatea și splendoarea unui adevărat rege. „Azi, mâine și a treia zi” înseamnă un timp determinat de Tatăl și planul etern, nu de frică sau altceva. „Voi isprăvi” însemna „Îmi voi împlini scopul!”. Pe cruce Mântuitorul a strigat înainte de a-și da duhul: „S-a isprăvit!”

Textul biblic - Luca 13:31-35

Luca 13:31-35 În aceeași zi, au venit câțiva Farisei, și l-au zis: „Pleacă, și du-Te de aici, căci Irod vrea să Te omoare.” „Duceți-vă”, le-a răspuns El, „și spuneți vulpii aceleia: „Iată că scot dracii, și săvârșesc vindecări astăzi și mâine, iar a treia zi voi isprăvi. Dar trebuie să umblu astăzi, mâine și poimâine, fiindcă nu se poate ca **un proroc să piară afară din Ierusalim. Ierusalime, Ierusalime**, care omori pe proroci și ucizi cu pietre pe cei trimiși la tine; **de câte ori am vrut să strâng pe fiii tăi, cum își strânge găina puii sub aripi, și n-ați vrut!** Iată că vi se va lăsa casa pustie; dar vă spun că nu Mă veți mai vedea, până veți zice: „Binecuvântat este Cel ce vine în Numele Domnului!”

De ce crezi că fariseii încearcă să Îl împingă pe Isus afară de sub jurisdicția lui Irod? Unde îl trimiteau, de fapt? (vezi Luca 23:6-12)

Cine îi stabilea agenda de drum și programul lui Isus spre Ierusalim? Cum?

Care era misiunea Mântuitorului până să ajungă în Ierusalim?

Care era misiunea Lui la Ierusalim?

De ce crezi că Isus are această atitudine față de Irod?

De ce „trebuie” să umble Isus până l-a Ierusalim?

Care sunt capetele de acuzare pe care Isus le aduce capitalei?

De ce crezi că omorau profeții trimiși la ei oamenii din Ierusalim?
